

EL DESIG D'AIGUA A CERVERA

Amics de la plaça Universitat

Eren altres temps, però que l'aigua era cosa de voluntat divina, a Cervera ningú ho dubtava i així quan es veia clar que la sequera duraria, s'invocava a les ànimes del Purgatori, però també a la Verge del Miracle, a la que s'acostumava a treure en processó des del convent de Caputxins (a l'actual carrer Victòria, conegut també com *la costa dels campos*) per dur-la fins a la Parròquia i si amb aquest trasllat no s'obtenia cap resultat, se la baixava fins a la Font dels Pous. Però si aquella opció també fallava, els cerverins teníem encara altres asos a la mànega, ja que si el desenllaç no era l'esperat era el Santíssim Misteri qui faria la ruta fins al convent de S. Francesc i si després de treure totes les imatges encara no plovia, sovint es decidia treure el sant Crist, però com que es tractava d'un *ultimatum* al cel, anava totalment en solitari, sense ningú que l'acompanyés, si exceptuem els portants.

Va ser a finals del s. XIX que (en emfiteusi) se li va concedir a l'Ajuntament de la ciutat l'aprofitament de les aigües de les fonts de Vergós Guerrejat, després d'haver comprovat el seu cabal, que era d'uns 240.000 litres. Ara bé, les despeses

per a la seva conducció eren costoses i es va determinar que fos el poble qui les pagués amb alguns impostos indirectes, que gravaven més a aquells que eren més rics; com era l'augment del preu de la carn (els pobres pràcticament no la provaven) o l'extracció d'algun diner de la Reial Loteria. El càlcul era que en 8 anys s'haurien pagat les obres de canalització.

Problemes per les obres de les aigües

Com sempre que hi ha una gran moguda, hi va haver molts cerverins que no van considerar que aquesta fos la *gran obra* que l'Ajuntament els deia.

L'ajuntament defensava el seu projecte explicant que es necessitava un cabal d'aigües potables permanents que pogués assegurar l'abastiment tot l'any i d'aquesta manera no haver de dependre només de l'aigua de la pluja, que la majoria de cases havien de recollir en les cisternes i que altres l'havien d'anar a buscar a una o dues hores de camí; i que a més de les fonts públiques

Aquarel·la de Domingo Soler.

es necessitaven safareigs, abeuradors, aigua de reg i també aigua per poder potenciar algunes indústries que s'havien establert a la ciutat. El que plantejaven ja s'havia realitzat en moltes viles i ciutats en les quals era evident que hi havia més empena econòmica, mentre que Cervera es trobava paralitzada per aquesta incertesa en l'abastiment d'aigua .

Inauguració de les fonts

Finalment, la inauguració de les fonts i la benedicció de les aigües es va fer l'any 1864 amb gran solemnitat, reunint-se totes les autoritats civils, les banderes de tots els gremis i tota la comunitat de capellans a la plaça Major des d'on es van dirigir a la plaça Madoz (ara plaça Universitat), fins al lloc on hi havia la Font de Sant Miquel. Allí, després dels cants dels preveres, el Sr. Rector va beneir l'aigua i el Sr. Governador va fer el discurs corresponent.

Urbanització de la plaça Madoz

Quan el 1962 es desmunta la Font del Pou de Sant Miquel com a part de la nova urbanització de la plaça Madoz (després Passeig de la Diputació i ara plaça Universitat), allò que tenia més clar l'Ajuntament és que hauria de ser una plaça moderna i per tant, que s'havia de fer fora una font que només era el record dels mals dies en què els cerverins (especialment les cerverines) feien llargues cues per poder aconseguir els litres d'aigua que els hi eren permesos per família. Ningú va protestar perquè encara que hi havien restriccions, l'aigua sortia de l'aixeta. És a dir la Font del Pou de Sant Miquel era el testimoni clar de

les penúries d'altres temps i havia de desaparèixer.

Proposta de reconstrucció de la Font de S. Miquel

Ara, els Amics de la Plaça Universitat estem convençuts que l'hem de retornar al seu lloc d'origen, perquè explica una part molt important dels neguits d'aquells que ens van precedir i és arrelant-nos en aquell passat que podrem entendre les nostres pròpies preocupacions (seguretat de l'aigua en alguns pobles de la Segarra, el canal Segarra-Garrigues...)

Per tant proposem que, aprofitant la nova urbanització de la plaça Universitat, es contempli la possibilitat de retornar la Font al seu lloc d'origen, com a punt de perspectiva del futur passeig.

Que la Font del Pou de Sant Miquel es pot reconstruir és obvi perquè no tan sols en tenim els plànols i moltes fotografies sinó que es conserven algunes parts d'aquell monument , i a més tots sabem que els artesans cerverins poden treballar la pedra i el ferro com es va fer 150 anys enrere.

Què costarà diners, també és cert, però els Amics de la plaça Universitat demanem que aquesta reconstrucció es consideri un projecte per anar realitzant-lo mica a mica i, especialment, que mentre no estigui refeta, es deixi lliure l'espai i que no es col·loqui al davant de la plaça el rètol CERVERA, que no té cap raó de ser en el centre de la ciutat. Si s'ha arribat fins davant de la Universitat, tothom sap que està a Cervera, o no?

Creiem que fóra necessari que en les obres d'obrir el sòl, es fes arribar fins el

Dibuix de Josep Batlle.

lloc corresponent una connexió d'aigua i d'electricitat i que, com que segurament es trobaran intactes els ciments d'aquesta construcció, es delimiti el perímetre de

l'obra i en el centre es col·loqui un escrit on s'hi podria llegir un text semblant a aquest: **Font del Pou de Sant Miquel (1864-1962)**.